

РЕШЕНИЕ

№ 26468

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав, в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10396** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „ЗАНКИ ДИВЕЛОПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица]-143, ет. 6-7 срещу РА № Р-22002222002632-091-001/10.03.2023 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите.

На първо място, с обжалваната част на РА, потвърден с Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите, е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 107 570,65 лв. за данъчните периоди март 2019 г. , октомври 2019 г. , ноември 2019 г. , декември 2019 г. , октомври 2020 , г., ноември 2020 г. , декември 2020 г. РА в частта, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 16 662,13 лв. за данъчни периоди ноември 2018 г. , май 2019 г. , юни 2019 г. , юли 2019 г. е отменен с ешение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите, поради което не се обжалва в тази част.

На второ място, с РА са извършени корекции на данъчния финансов резултат на жалбоподателя по ЗКПО за 2018 г. , 2019 г. и 2020 г. , както следва:

Декларираният данък за 2018 г. в размер на 127 590,09 лв. е коригиран на 139 513,81 лв. и е определен данък за довносяне съответно от 11 923,72 лв. С Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите определеният данък от 139 513,81 лв. е намален на 131 504,44 лв. и съответно сумата за довносяне от 11 923,72 лв. е намалена на 3 911,35 лв. /определеният дължим корпоративен данък от 131 501,44 лв. – деклариания корпоративен данък 127 590,09 лв./.

Декларираният данък за 2019 г. в размер на 45 000,28 лв. е коригиран на 105 304,58 лв. и 16 631,68 лв. лихва и е определен данък за довносяне съответно от 60 304,38 лв. и лихва 16 631,68 лв. – общо 76 936,06 лв. С Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите коригираният данък от 105 304 лв. и 16 631,68 лв. лихва са намалени съответно на 91 432,69 лв. и 14 440,77 лв. – общо 105 873,46 лв. Така сумата за довносяне от 76 936,06 лв. е намалена на 60 873,18 лв. /определеният дължим корпоративен данък и лихва от общо 105 873,46 лв. – деклариания корпоративен данък 45 000,28 лв./.

Декларираният данък за 2020 г. в размер на 51 116,32 лв. е коригиран на 132 283,26 лв. и 16 924,45 лв. лихва и е определен данък за довносяне съответно от 81 166,94 лв. и лихва 16 924,45 лв. – общо 98 091,39 лв. С Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите коригираният данък тази корекция е потвърдена изцяло.

РА, в частта, в която се определят задължения за корпоративен данък за 2018 г. , 2019 г. и 2020 г. , се обжалва в частите, с които се определя данък за довносяне и лихва съответно от 3 911,35 лв. , 60 873,18 лв. и 98 091,39 лв. – общ обжалваем интерес от 162 875,92 лв.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горесцитираното решение, постановено от него.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22002222002632-020-001/27.05.2022 г. , връчена на 30.06.2022 г. , е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за периода август 2018 г. , ноември 2018 г. , ноември 2019 г. , февруари 2019 г., март 2019 г. , май-юли 2019 г. , октомври-декември 2019 г. , април-юни 2020 г. и октомври-декември 2020 г. , както и за определяне на задължения по ЗКПО за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2020 г. Заповедта е издадена от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция

„Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.. Със заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22002222002632-020-002/28.09.2022 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на Ф. С. Й., съгласно заповед № РД-84-22-00-806/26.09.2022 г. и № Р-22002222002632-020.003/26.10.2022 г. , е продължен срокът за извършване на ревизията, като е определен краен срок до 28.11.2022 г. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, възложено във връзка с решение № 745/16.05.2022 г. на директора на дирекция ОДОП. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-22002222002632-092-001/21.12.2022 г. , връчен на ревизираното лице по електронен път на 05.01.2023 г. Срещу констатациите в РД е подадено писмено възражение вх. № 53-00-105+1/19.01.2023 г. , което е разгледано при издаването на РА и прието за неоснователно. Ревизията приключва с РА № Р-22002222002632-091-001/10.03.2023 г. , издаден от Ф. С. Й., орган, възложил ревизията, и А. Г. Ч. – ръководител на ревизията, връчен на 20.03.2023 г. Определен е ДДС за внасяне в размер на 11 699,88 лв. при деклариран от лицето данък за възстановяване в размер на 112 532,90 лв. в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 124 232,78 лв. за данъчни периоди август 2018 г. , ноември 2018 г. , февруари 2019 г. , март 2019 г., май 2019 г.- юли 2019 г. , октомври 2019 г. – декември 2019 г. , април 2020 г. , юни 2020 г. и октомври 2020 г. – декември 2020 г. , съответно са начислени лихви в размер на 5 620,38 лв. и са установени задължения за корпоративен данък за 2018 г. , 2019 г. и 2020 г. общо в размерна 153 394,96 лв. и лихва за забава общо в размер на 355 467,24 лв.

По ЗДДС :

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства органите по приходите не са признали право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, както се изброява по-долу:

1. За данъчни периоди ноември 2019 г. - декември 2019 г. и октомври 2020 г. – декември 2020 г. по 6 броя фактури с доставчик „НАРКИССОС“ ЕООД, с предмет на доставките консултантски услуги по договор от 01.04.2019 г. Според договореното предмет на извършените услуги е проучване на пазара и възможностите за инвестиции в туризма в различни европейски страни и по специално - България, Румъния, С., Гърция и К., както и възможности за инвестиции и развитие на здравния туризъм в България - в т. ч. изграждане на нови сгради или закупуване на съществуващи такива бази.
2. За данъчни периоди м. 10.2019 г., м. 10.2020 г. и м. 12.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 27 383,62 лв. по 4 фактури, издадени от „МАНФЛЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с посочен предмет - услуги по договор от 21.06.2019 г. В писмени обяснения е посочено, че управителят на дружеството е направил проучвания и изготвил към тях доклади за туризма на Б. и за българската икономика и е извършил консултантските услуги за закупуване на дялове от друго дружество, притежаващо недвижими имоти в България.
3. За данъчен период октомври 2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13 690,81 лв. по фактура , издадена от „ДЖЕЙ КЕЙ ЕЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, с посочен предмет консултантски услуги във връзка с покупко-продажба на дружествени дялове на „ЛЕВКОСИЯ“ ООД.
4. За данъчен период март 2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в

общ размер на 25 425,79 лв. по фактура, издадена от „ЮРОФАСТ ЕМПЛОЙМЪНТ“ ЕООД /предишно наименование „ЮРОГЛОБАЛ С.Е.Е. ОДИТ“ ЕООД/, с посочен предмет на доставка – правен и финансов анализ на дружеството за периода 2008 г. – 2018 г.

5. За данъчни периоди м. 11.2018 г., м. 05.2019 г., м. 06.2019 г. и м. 07.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 16 662,13 лв. по 4 фактури, издадени от „ЮРОФАСТ ШТЕРНЕСЪНЪД“ ЕООД, с предимно наименование „ЮРОФАСТ ГЛОБАЛ“ ЕООД, с посочен предмет - счетоводно обслужване, правни консултации и административни услуги - публикуване на ГФО.

Органите по приходите са анализирали събраните в хода на ревизионното производство документи, изложили са твърдения за редица несъответствия и са приели, че така издадените фактури от „НАРКИССОС“ ЕООД, „МАНЛЕФТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ДЖИ КЕЙ ЕЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „ЮРОФАСТ ЕМПЛОЙМЪНТ“ ЕООД не документират реално извършени доставки, фиктивни сделки. В резултат не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 124 232,78 лв. за данъчни периоди м. 11.2018 г., м. 03.2019 г., м. 5.2019 г., м. 6.2019 г., м. 7.2019 г., м. 10.2019 г., м. 12.2019 г., м. 10.2020 г., м. 11.2020 г. и м. 12.2020 г.

С Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите правилно е определено, че настоящият спор се свежда до това налице ли са реално извършени доставки по спорните фактури като предпоставка за възникването и законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, от една страна, и от друга - като основание да се приеме, че въз основа на тези фактури са отчетени разходи законосъобразно или напротив - налице е отклонение от данъчно облагане по смисъла на ЗКПО.

Данъчните органи са приели фиктивността на доставките от „НАРКИССОС“ ЕООД, „МАНЛЕФТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ДЖИ КЕЙ ЕЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „ЮРОФАСТ ЕМПЛОЙМЪНТ“ ЕООД, доколкото при извършени и насрещни проверки в хода на ревизията, не може да се установи конкретика относно договорените насрещни задължения на страните. Доставките били за извършване на услуги, като не били уговорени какви точни услуги на какви точно цени следвало да се извършат. Така се създавало неяснота относно правоотношенията и извод за фиктивност. Органите по приходите приемат, че независимо, че са представени редица документи за установяване на правоотношенията между страните и изпълнението на задълженията, не можело да се установи реалното изпълнение на услугите, така както са фактурирани, още повече да се обоснове възникването и законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Съдът не приема тези изводи на данъчните органи, като прекалено едностранни и negliжиращи счетоводното оформяне на правоотношенията, като съществен признак, както за данъчна коректност, така и съответно за реалност на доставките. Съдът приема, че за да упражни надлежно правото за приспадане на данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже изпълнението на нормите на ЗДДС по конкретните доставки с надлежното им осчетоводяване и съответно данъчната изправност по тях. Видно от приетите по делото две ССЕ – главна и допълнителна /л.л. №№ 264-274 и 464-476/, както жалбоподателят, така и неговите доставчици са осчетоводили фактурите надлежно, като жалбоподателят е заплатил сумите по тях. При това

осчетоводяване експертизите не откриват неизпълнение на релевантното законодателство. Съгласно чл. 51 от ДОПК вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. В процесния случай тези вписвания са надлежно извършени, няма нарушения на законодателството, и не на последно място – плащанията по фактурите са извършени. Тази, от една страна фискална коректност, и от друга – търговска логика /нелогично е да се извършва реално плащане за фиктивно доставка/, налага извод за реалност на доставките от „НАРКИССОС“ ЕООД, „МАНЛЕФТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ДЖИ КЕЙ ЕЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „ЮОРОФАСТ ЕМПЛОЙМЪНТ“ ЕООД. Ето защо, в тази част, с която РА не признава право за приспадане на данъчен кредит от тези доставчици, и която е потвърдена с административното решение, е неправилна и следва да се отмени. Що се отнася до доставките от „ЮОРОФАСТ ШТЕРНЕСЪНЪД“ ЕООД, с предишно наименование „ЮОРОФАСТ ГЛОБАЛ“ ЕООД, за които РА не признава право на данъчен кредит, то в тази част РА е отменен с решението № 1275/04.09.2023 г.

В заключение и за изчерпателност следва да се посочи и това, че предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС е доставката на стока или услуга да е по облагаема сделка и да се ползва за целите на извършвана от получателя облагаема доставка. Тези предпоставки по делото се установиха, доколкото, и предвид предметът на търговска дейност на жалбоподателя, той не е краен получател на услугите, за да бъде обложен той с ДДС без право да го приспадне.

По ЗКПО:

Във връзка със задълженията по ЗКПО, органите по приходите установяват, както е изброено по-надолу:

1. За 2018 г. , жалбоподателят подава ГДД по чл. 92 от ЗКПО, в която посочва С. печалба от 1 253 076,91 лв. и ДФР печалба в размер на 1 275 900,88 лв. , съответно дължим корпоративен данък 127 590,09 лв. Установено е, че жалбоподателят осчетоводява като разходи основите по фактури, издадени от „ЮОРОФАСТ ГЛОБЪЛ“ ЕООД и „EUROFAST GLOBAL“ DOO, с които намалява ДФР. С тези разходи данъчните органи увеличават ДФР на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО /документално необосновани разходи/, доколкото не приемат реалност на извършените доставки. Увеличението е със сумата от 119 237,18 лв. – данъчната основа по фактурите на доставчиците. Така с РА се установява ДФР печалба в размер на 1 395 138,06 лв. , съответно дължим корпоративен данък в размерна 139 513,81 лв. и лихви в размер на 4 680,13 лв. Определен е данък за довносяне 11 923,72 лв.

2. За 2019 г. , жалбоподателят подава ГДД по чл. 92 от ЗКПО, в която посочва С. печалба от 445 542,41 лв. и ДФР печалба в размер на 450 002,75 лв. , съответно дължим корпоративен данък 45 000,28 лв. Установено е, че жалбоподателят осчетоводява като разходи основите по фактури, издадени от „ЮОРОФАСТ ГЛОБЪЛ“ ЕООД, „ЮРОГЛОБАЛ СЕЕ ОДИТ“ ЕООД, „ДЖИ КЕЙ ЕЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „ЮРОГЛОБАЛ СЕЕ ОДИТ“ ЕООД, „НАРКИССОС“ ЕООД и чуждестранните лица CYPRESS CAPITAL MANAGEMENT LTD, EUROFAST GLOBAL DOO, ТИ ЕС К. Б., МАНФЛЕТ Т. ЛТД, ДОЙЕН К. Б. с които намалява ДФР. С тези разходи данъчните органи увеличават ДФР на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО /документално необосновани разходи/, доколкото не приемат реалност на извършените доставки.

Увеличението е със сумата от 603 043,14 лв. – данъчната основа по фактурите на доставчиците. Така с РА се установява ДФР печалба в размер на 1 043 045,84 лв. , съответно дължим корпоративен данък в размерна 105 304,58 лв. и лихви в размер на 16 631,68 лв. Определен е данък за довносяне 60 304,38 лв.

3. За 2020 г. , жалбоподателят подава ГДД по чл. 92 от ЗКПО, в която посочва С. печалба от 509 838,40 лв. и ДФР печалба в размер на 511 163,19 лв. , съответно дължим корпоративен данък 51 116,32 лв. Установено е, че жалбоподателят осчетоводява като разходи основите по фактури, издадени от „МАНФЛЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „НАРКИССОС“ ЕООД, МАНФЛЕТ Т. ЛТД, EUROFAST INVESTMENTS LTD и EUROFAST LTD. С тези разходи данъчните органи увеличават ДФР на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО /документално необосновани разходи/, доколкото не приемат реалност на извършените доставки. Увеличението е със сумата от 811 669,45 лв. – данъчната основа по фактурите на доставчиците. Така с РА се установява ДФР печалба в размер на 1 322 832,64 лв. , съответно дължим корпоративен данък в размерна 132 283,26 лв. и лихви в размер на 16 924,45 лв. Определен е данък за довносяне 81 166,94 лв.

Както вече се посочи, данъчните органи не признават разходите, като приемат, че сделките са фиктивни. Обосновават се с липсата на кадрови и ресурсен потенциал на доставчиците, липсата на конкретност на насрещните престации по правоотношенията. Недопустимо данъчните органи стигат до там да тълкуват необходимостта от тези доставки с оглед интересите на получателя, доколкото услугите предмет на доставките били достъпни в интернет – цитират се съответните интернет страници. Недопустимо се тълкува точността на изпълнението на доставките, дори с оглед квалификацията на законен представител на доставчик. На базата на това недопустимо слизване от данъчните органи на плоскостта на частните правоотношения, от гледна точка на тяхното надлежно изпълнение и необходимост – обикновено предмет на някакъв граждански или търговски спор, публичните органи правят извод за нереалност на доставките. Тук съдът отново се отнася към установените факти по изслушаните по делото две ССЕ – главна и допълнителна /л.л. №№ 264-274 и 464-476/. Вече се изложи, че съдът не приема тези изводи на данъчните органи, като прекалено едностранни и negliжиращи счетоводното оформяне на правоотношенията, като съществен признак, както за данъчна коректност, така и съответно за реалност на доставките. Не може в публичните отношения да се изваждат аргументи от частните такива, да не се взема предвид фискалната коректност, и да се обосновава фиктивност на доставките. Видно от цитираните две ССЕ – главна и допълнителна /л.л. №№ 264-274 и 464-476/, както жалбоподателят, така и неговите доставчици, както местните, така и чуждестранните лице, са осчетоводили фактурите надлежно, като жалбоподателят е заплатил сумите по тях. Също така, изпълнил е разпоредбите на чл. 117 от ЗДДС,

като във връзка с вътреобщностните придобивания е издал изисквания протокол. При това осчетоводяване експертизите не откриват неизпълнение на релевантното законодателство. Отново следва да се посочи, че съгласно чл. 51 от ДОПК вписванията в **счетоводните** книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. В процесния случай тези вписвания са надлежно извършени, няма нарушения на законодателството, и не на последно място – плащанията по фактурите са извършени. Тази, от една страна фискална коректност, и от друга – търговска логика /нелогично е да се извършва реално плащане за фиктивно доставка/, налага извод за реалност на доставките от „ЮРОФАСТ ГЛОБЪЛ“ ЕООД и „EUROFAST GLOBAL“ DOO, „ЮРОФАСТ ГЛОБЪЛ“ ЕООД, „ЮРОГЛОБАЛ СЕЕ ОДИТ“ ЕООД, „ДЖИ КЕЙ ЕЛ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „ЮРОГЛОБАЛ СЕЕ ОДИТ“ ЕООД, „НАРКИССОС“ ЕООД и чуждестранните лица CYPRESS CAPITAL MANAGEMENT LTD, EUROFAST GLOBAL DOO, ТИ ЕС К. Б., МАНФЛЕТ Т. ЛТД, ДОЙЕН К. Б., „МАНФЛЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „НАРКИССОС“ ЕООД, МАНФЛЕТ Т. ЛТД, EUROFAST INVESTMENTS LTD и EUROFAST LTD. Ето защо, в тази част, с която РА не признава разходите и увеличава с тях ДФР, и която е потвърдена с административното решение, е неправилна и следва да се отмени. Що се отнася до доставките от „ЮРОФАСТ ШТЕРНЕСЪНЪД“ ЕООД, с предишно наименование „ЮРОФАСТ ГЛОБАЛ“ ЕООД, за които РА не признава разходи, то в тази част РА е отменен с решението № 1275/04.09.2023 г.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 25 550 лв. /50 лв. ДТ, 800 лв. и 700 лв. експертизи и 24 000 лв. възнаграждение за един адвокат/.

Прилагайки чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, съдът не уважава възражението на ответника по ал. 2 за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца от 24 000 лв. Минимумът по чл. 161, ал. 2 от ДОПК чл. 36 от ЗАдв във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. , при обжалваем интерес от 270 446,57 лв. , възлиза на 15 467,86 лв. Съгласно чл. 161, ал. 2 от ДОПК, когато определеният размер на възнаграждението е прекомерен съобразно фактическата и правна сложност на делото, той може да бъде намален. Както се посочи, платеното възнаграждение от жалбоподателя за един адвокат по настоящото дело превишава минимума. Съдът, обаче, приема, че настоящото дело е с определена немалка фактическа и правна сложност, както по обем на доказателствения материал, така и по брой проведени

заседания.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на „ЗАНКИ ДИВЕЛОПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица]-143, ет. 6-7, РА № Р-22002222002632-091-001/10.03.2023 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място] в следните части:

1. В частта, с която декларираният данък за 2018 г. в размер на 127 590,09 лв. , коригиран с РА на 139 513,81 лв. , с Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите е изменен на 131 504,44 лв. и съответно сумата за довносяне от 11 923,72 лв. е намалена на 3 911,35 лв.

2. В частта, с която декларираният данък за 2019 г. в размер на 45 000,28 лв. , коригиран с РА на 105 304,58 лв. и 16 631,68 лв. лихва , с Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите са изменени съответно на 91 432,69 лв. и 14 440,77 лв. – общо 105 873,46 лв. и съответно сумата за довносяне от 76 936,06 лв. е намалена на 60 873,18 лв.

3. В частта, с която, декларираният данък за 2020 г. в размер на 51 116,32 лв. , коригиран с РА на 132 283,26 лв. и 16 924,45 лв. лихва и е определен данък за довносяне съответно от 81 166,94 лв. и лихва 16 924,45 лв. – общо 98 091,39 лв. , е потвърден с Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите.

4. В частта, с която РА е потвърден с Решение № 1275/04.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите, с която част е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 107 570,65 лв. за данъчните периоди март 2019 г. , октомври 2019 г. , ноември 2019 г. , декември 2019 г. , октомври 2020 , г., ноември 2020 г. , декември 2020 г.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „ЗАНКИ ДИВЕЛОПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица]-143, ет. 6-7, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 25 550 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

